

[Niels Helveg Petersen.]

politik fra at deltage, men ville samtidig være et så stort krav, at grupper uden nogen som helst chance for repræsentation ikke kunne deltage.

Vi håber, at der i regeringen er forståelse for, at andre end partier må have lov at deltage, og at underskriftskravet ikke skal være af en sådan karakter, at det afskærer skal vi sige grupper med en rimelig tilslutning i befolkningen fra at deltage i disse valg.

En ting mere vil jeg trække frem, som ikke er gennemført i denne samling, men som skal frem i næste, og som vi tillægger meget stor betydning. Det er den lovgivning om registrering af borgerne, som er under forberedelse. Vi vil opfordre regeringen til at gennemlæse og meget nøje overveje den stærke kritik, der kom til orde af regeringens forslag, som mange her i folketinget ikke fandt vidtgående nok i retning af at sikre borgernes retsbeskyttelse. Man fandt, de var udformet med større hensyntagen til administrationens behov end til sikringen af retsbeskyttelsen og i øvrigt på forskellige punkter var uklart og utilstrækkeligt formuleret. Det ville være meget ønskeligt, hvis regeringen lagde sig denne kritik på sinde og fremlagde forslag i den kommende samling, som var mere egnet til at sikre en god start på et nyt, men meget vigtigt lovgivningsområde af stigende betydning.

Diskussionen i dag må nødvendigvis komme til at stå i økonomiens tegn. Vismandsrapporten for nylig vakte jo megen opstandelse, og det forekom i nogle dage, som om den fangede regeringen stort set uforberedt. Men det har jo ført til i hvert fald to vigtige beslutninger fra regeringens side. For det første at det nu er besluttet at holde en ekstra samling i august, hvad der jo ellers ikke var planen. For det andet at det økonomiske sekretariat har udsendt sin egen vurdering af udviklingstendenserne i vores økonomi.

Det interessante ved det økonomiske sekretariats vurdering er ikke, at der er uenighed mellem det økonomiske sekretariat og det økonomiske råd om størrelsen af betalingsbalanceunderskuddet i 1977. Det er jo ikke nogen uvæsentlig uenighed, der her består. Men det er vigtigt at understrege, at tendensen både i det økonomiske råds formandskab og i regeringens eget økonomiske sekretariats vurdering er den samme: udviklingen i vores økonomi går i

den forkerte retning, stigende ledighed, stærkere stigning i omkostningerne end forudsat og ingen forbedring af betalingsbalancen. Det, der er grund til at hæfte sig ved, er den fundamentale enighed, der er om disse punkter: det går skidt, og økonomiske indgreb er derfor påkrævet.

Det er ikke mere end seks uger siden – i forbindelse med ophøjelse af mæglingsforslaget til lov i april – at tonerne var anderledes, men nu er skønnene revideret, målene for den økonomiske politik er ikke nået i dette år, de vil heller ikke blive nået i 1978 uden indgreb, hverken for så vidt angår beskæftigelse, betalingsbalance eller omkostningsudvikling. Det er noget, vi konstaterer, bestemt uden triumf, derimod med stærk beklagelse. Vi har selv været med til at tilrettelægge den økonomiske politik. Vi lagde regeringens og det økonomiske råds vurderinger af augustforliget til grund i april. De er nu revideret. Det er ubehageligt at erkende, men nødvendigt at se sandheden i øjnene, og der er nu ikke nogen vej uden om at erkende, at den økonomiske politik, der var lagt, ikke løser problemerne, således som man havde forestillet sig det.

Handlingsforløbet omkring vismandsrapporten giver mig anledning til nogle supplerende betragtninger om folketingets og befolkningens muligheder for at følge den økonomiske udvikling. Jeg vil gerne rose det økonomiske råds formandskab. Jeg mener, det har gjort os alle en tjeneste ved at sætte søgelyset på svaghederne i vores økonomi. I første omgang var det måske ubehageligt, men i anden omgang var det en fordel. I anden omgang har det økonomiske råds formandskab i virkeligheden også gjort regeringen en tjeneste. Hvis ikke det økonomiske råds formandskab havde udsendt sin rapport nu, så havde vi ikke haft nogen mulighed for at forstå situationens alvor. Så havde vi ikke fået at vide, at vi i år må vente en stigende arbejdsløshed på 25.000 personer.

Men forløbet har jo været lidt tilfældigt, og det understreger behovet for en løbende systematisk og uafhængig vurdering af det økonomiske forløb. Efter det radikale venstres mening er der derfor grund til nu at overveje en udbygning af det økonomiske råds virksomhed. Det må udbygges, så det kan fungere som et egentligt konjunkturinstitut med tre hovedopgaver: kvartalsvise konjunkturoversigter, principielle redegørelser for mere fundamen-